

مدیریت ریسک در معماری و پروژه های ساختمانی

آذین لقمانی^{۱*}

۱- کارشناسی ارشد مهندسی معماری، loghmani.azin@gmail.com

چکیده

امروزه ریسک در همه‌ی بخش‌های زندگی وجود دارد. یکی از این بخش‌ها صنعت ساختمانی است، به صورتی که ریسک عنصر همیشه در صحنه یک پازل بزرگ است. مدیریت ریسک موثر، به رگرسیون ریسک که ظاهراً ارزان ترین گزینه فعالیت است اعمال نمی‌شود. هر چند، مشکل اصلی این گزینه حساسیت اقتصادی است، چرا که آن چه که به صورت بالقوه سودآور است بر اساس تعریف، خطرناک بوده و چیزی که ریسکی را به وجود نمی‌آورد، از دیدگاه اقتصادی جالب توجه بوده و مزایای ملموسی ندارد. بنابراین، در رابطه با پروژه‌ی اجرا شده، مدیریت ریسک موثر، یافتن یک "حد وسط" در مدیریت است که از یک سو شامل محافظت در برابر ریسک از جهتی منفی به وسیله شناسایی دقیق و طبقه بندی ریسک است که منجر به تجزیه و تحلیلی جامع می‌گردد. از سوی دیگر، مدیریت با استفاده از ابزارهای ریاضی و تحلیلی بایستی بر اساس چک کردن حداکثر منافع این تصمیمات انجام گیرد. تجزیه و تحلیل دقیق، با در نظر گرفتن تمامی جنبه‌های همراه، از جمله تجزیه و تحلیل سهامداران این اجازه را خواهد داد تا آن چه را که در آینده به منفی ملموس برای پروژه تبدیل خواهد شد، به مدیریت ریسک موثر اضافه کرد. شناسایی ریسک‌های پروژه در ابتدا بر اساس این قضیه صورت می‌گیرد که کدام نوع ممکن است پروژه را تحت تاثیر قرار دهند، همچنین اشاره به پارامترهای مشخص و تخمین احتمال اتفاق افتادن آنها در پروژه دارد. این شرایط می‌تواند به سه گروه تقسیم شود: اطمینان، عدم قطعیت و ریسک، که به نوبه خود از سه نوع سرمایه گذاری حمایت می‌کند: اولویت ریسک، بی طرفی نسبت به ریسک، انحراف ریسک خاص و اندازه گیری آن. نتیجه شناسایی ریسک و تحلیل پروژه لیستی از رویدادها است که نشان دهنده علت و احتمال یک رویداد و ارزیابی نهایی از تاثیر آن بر محیط است.

واژه‌های کلیدی: مدیریت، ریسک، پروژه ها، ساختمان

۱- مقدمه

در رابطه با جهانی شدن، پیشگیری از ریسک دشوار است، این ریسک تبدیل به بخش ضروری از زندگی روزمره شده است. ریسک در همه جا و در هر یک از جنبه‌های زندگی حضور دارد. یکی از این جنبه‌ها صنعت ساختمان است، به صورتی که ریسک یک عنصر ذاتی است. مدیریت ریسک موثر به معنای حذف ریسک که ظاهراً ارزان ترین گزینه به حساب می‌آید نیست. از نقطه نظر اقتصادی این گزینه بی معنی است، چرا که آن چه که به صورت بالقوه سود آور است، بر اساس تعریف، موردی ریسک دار بوده و فعالیتی که ریسکی را به وجود نیاورد، از دیدگاه اقتصادی جالب توجه نبوده و مزایای ملموسی را به همراه ندارد.